

— Какъ, — възмутихъ се азъ, — да ме разиграватъ като маймуна! Да ме дърпатъ за брадата и ми викатъ подигравателно: „Ме-е-е-е!...“ Да правятъ това съ мене, който съмъ вече съ побѣлѣла брада!... Не, азъ ще имъ покажа, че такива шеги нѣма да допусна!...

Една сутринъ азъ дойдохъ до стобора, гдето растѣше нѣкакво хубаво дръвце и въ една-две минути излапахъ всичкитѣ му листа и прегризахъ и върха му.

— Нѣ, на васъ — дето се подигравате надъ бѣдния Козльо, — прошепнахъ си азъ доволенъ!

Заминахъ нататъкъ изъ двора. Подъ сѣнката на едно дърво седѣше готвачката и поправяше сламената си шапка. Безъ да му мисля много-много, доближихъ се отзадъ до нея, грабнахъ съ жбѣи шапката ѝ, па бѣжъ да ме нѣма!... Готвачката изпищѣ и едвамъ не припадна отъ мъка за шапката си.

— Ме-е-е-е! Ме-е-е! — ..... блѣхъ весело азъ и припкахъ. До сега вие си играехте съ мене, сега азъ ще си поиграя съ васъ. Ме-е-е-е!...

На другия день пожелаха пакъ да ме впрегнатъ въ каручката си, но азъ майсторски се изплъзнахъ изъ ржцетѣ имъ и избѣгахъ въ полето. Тамъ видѣхъ гжски. Тѣ бѣха голѣми присмѣхулки.

— Га-га-га! — закрещѣха насрѣща ми.

— Охо, — рекохъ си азъ, — и вие ли ще се закачате! — Че като полудѣхъ, че като подскочихъ... на четири страни се прѣснаха. Пазачътъ имъ, сърдцато хлапе, дигна прѣтъ и замагна.

— Прасъ, — чухъ ударъ по рогата си.

— А-ха, и ти ли, — рекохъ си, — изправихъ се на заднитѣ си крака и — бухъ — съ рогата въ ребрата... А следъ това заминахъ спокойно. Чакъ следъ половинъ часъ видѣхъ, какъ момчето едвамъ-едвамъ се изправяше на краката си.

Моитѣ пакости скоро се понесоха отъ уста на уста и славата ми ставаше отъ день-надень по-голѣма. Взеа да се боятъ отъ менъ. А все ми се искаше да накажа нѣкакъ си и Ганчо и Ганка — главнитѣ виновници за моитѣ страдания... И ето еднажъ, като минавахъ край прозореца на тѣхната стая — цапъ! — бутнахъ саксията съ любимитѣ имъ цвѣта на земята...

— Безобразни Козльо! — закрещѣха децата, като видѣха какъ азъ сладичко, сладичко хрупкахъ нѣжното цвѣтенце... — Какво правишъ? — викаха тѣ. Но азъ бързо свършихъ своята работа. Тукъ се случи още едно нещастие, което азъ съвсемъ не

